

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מקלחת ציון

פְּרֻשֶׁת דְּבָרִים - תּוֹן כְּבוֹד

"אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּמִדְבַר בְּעַרְבָה מִזֶּל סוּף בֵּין פָּאָרֶן וּבֵין תַּפְּל וְלִבָּן וַחֲצֵרֶת וְדִי זָהָב" (דברים א, א)

המקום וזה הזכיר להם את הטעות שעשו שם. ולמה לא דיבר איתם במפורש? אלא מפני כבודם של ישראל. אם אתה רוצה להוכיח מישהו אתה צריך לשמור על כבודו.

המפרשים שואלים: בפרשת האזינו משה רבינו פונה לעם ישראל ואומר: "שְׁחַת לֹו לֹא בָּנִיו מוֹמָם דֹּר עֶקֶשׁ וּפְתִלְתֵּל הֵלֵךְ תִּגְמְלוּ זֹאת עִם נָבֵל וְלֹא תִקָּם" (דברים לב, ה'ו'). אם כן מדובר בתוכחה ישירה ולא ברמזים?

אם נבדוק את התאריך שמשה דיבר עם ישראל, התורה כותבת: "וַיְהִי בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה בְּעֶשְׂתֵּי עָשָׂר חֹדֶשׁ (שבת) בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל..." (דברים א, ג)

אם כן משה דיבר מר"ח שבט עד ז' אדר (תאריך פטירתו) במשך חמישה שבועות דיבר רק ברמז מפני כבודם. פרשת האזינו באה אחרי נצבים וילך. בפרשת וילך כתוב: "וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֵּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲנִי הַיּוֹם לֹא אוֹכֵל עוֹד לְצִאת וְלְבוֹא" (דברים לא, ב). ביום האחרון שלו משה רבינו אומר: "גם אם אדבר אליהם בצורה קשה הם יסכימו לשמוע לי". לכן בפרשת האזינו משה רבינו דיבר בתוכחה ישירה ולא ברמזים.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
יו"ר עמותת כשרות בישראל

בפסוק זה מוזכרים תשעה מקומות, וכי בכל המקומות האלו דיבר משה רבינו? רש"י הקדוש אומר: "לפי שהן דברי תוכחות ומנהגים כן כל המקומות שהכעיסו לפני המקום. לפיכך סתם את הדברים והזכיר ברמז מפני כבודן של ישראל".

גם רב שמוכיח את הציבור צריך להוכיח ברמז. עליו להיזהר בכבודם שלא לפגוע חלילה. כל רב ומרצה שמדבר לרבים צריך להתפלל שלא ישל בלשונו.

המאירי כותב על המשנה הראשונה בפרק הראשון בפרקי אבות: "ועשו סִיג לתורה" - גם לתורה צריך לעשות סייג וגדר: מה לומר, מתי לומר, איך לומר ואולי גם לא לומר. לא תמיד יש מצוה לדבר.

אם כן כל המקומות שמוזכרים הם רמז למה שעשו ישראל:

"בְּמִדְבַר" - שהכעיסו את ה' ואמרו "מי יתן מוֹתָנוּ..." (שמות טז, ג)

"בְּעַרְבָה" - שחטאו בבעל פעור בשיטים בערבות מואב.

"מִזֶּל סוּף" - שהתלוננו בים סוף ואמרו: "הַמַּבְּלִי אֵין קָבְרִים בְּמִצְרַיִם..." (שמות יד, יא)

"פָּאָרֶן" - מה שעשו במדבר פארן ע"י המרגלים

"וַחֲצֵרֶת" - במחלוקת קרח.

"וְדִי זָהָב" - חטא העגל.

משה רבינו שרצה להוכיחם אמר להם: "אתם זוכרים, היינו בחצרות והיינו גם בדי זהב ועברנו מזל סוף..." הוא רק אמר להם את

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב נתנאל בן ג'ינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומר בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי לאה בת תמר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בן אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניצירי בת טובה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניצירי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי אליאור בן פרידה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה- הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן ניצמה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגטו רותית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריאות איתנה לימור בת פרידה יניב בן פרידה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים אורן בן פרידה

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר ולידל אלחנן רפאל בן איריס ולידל אורי חיים בן שלי

זמני לילה			ע"א
כנסת לילה	צאת לילה	וינוח	
19:08	20:20	21:13	י"ג
19:26	20:18	21:10	ת"א
19:29	20:20	21:14	מ"ב
19:26	20:18	21:10	כ"ב

שואל ומשיב בהלכה – צום תשעה באב

מהו יום תשעה באב ובאלו מקרים פטורים מתענית זו?

שאלה ?

תשובה !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשעה באב הוא יום תענית מדרבנן ושיא תקופת האבלות של ימי בין המיצרים. תענית זו היא החמורה מבין ארבע התעניות על חורבן בית המקדש. בניגוד לכל שאר התעניות מדרבנן שמתחילות בבוקר, תענית זו מתחילה בערב וכוללת את כל חמשת העינויים הנוהגים ביום כיפור. התענית כוללת גם מנהגי אבלות מיוחדים, כגון: ישיבה על הרצפה ואיסור לימוד תורה. בתחילת התענית נוהגים לקרוא בציבור את מגילת איכה.

במשך היום נוהגים לומר קינות על חורבן הבית ואסונות אחרים. רבותינו מציינים חמישה אירועים שקרו אצל אבותינו בתשעה באב:

- א. נגזר על אבותינו (דור המדבר) שלא יזכו להיכנס לארץ ישראל בעקבות חטא המרגלים.
- ב. בית-המקדש הראשון נחרב- בידי צבאו של נבוכדנצר השני, מלך בבל.
- ג. בית-המקדש השני נחרב- בידי טיטוס שעמד בראש הצבא הרומי.
- ד. העיר ביתר נלכדה- בימי מרד בר-כוכבא תחת שלטון האימפריה הרומית. בעיר ביתר היו רבבות מישראל.
- ה. נחרשה העיר- טורנוסורפוס הרשע ממלכי אדום חרש את ההיכל ואת סביביו לקיים: "צִיּוֹן שְׁדָה תִּתְרַשׁ" (ירמיהו כ"ו, י"ח).

הכל חייבים בתענית תשעה באב - אנשים ונשים. נער מגיל בר-מצווה וכן נערה מגיל בת-מצווה חייבים להתענות. נשים מעוברות מתענות, אלא אם כן יש בעיה רפואית, כגון: חוסר דם, לחץ דם גבוה וכדו'. מכל מקום מעוברת שלא מרגישה טוב, יכולה לשתות מים כדי שלא לגרום נזק לעובר.

נשים מיניקות פטורות מהתענית עד שלושים יום מזמן הלידה. לאחר מכן חייבות לצום, למרות שכתוצאה מהצום החלב מתמעט. כל חולה אפילו שאין בו סכנה- פטור מלהתענות, כלומר, מי שנפל למשכב מחמת חולי או שיש לו חום וכן מי שיש לו סכרת למעלה מהרגיל או לחץ דם גבוה. אבל סתם מיחוש לא פוטר מן התענית. (בכל מקרה יש לעשות שאלת רב לאחר התייעצות עם הרופא).

מי שפטור מהצום אינו צריך לאכול פחות מכשיעור וגם לא צריך שיתענה מספר שעות. אומנם כמה מהפוסקים האחרונים כתבו, שאם אפשר נכון שהחולה יחמיר ולא יאכל וישתה בליל תשעה באב כדי שישתתף בצער עם הציבור, אבל בבוקר רשאי לאכול ולשתות כפי צרכו ללא הגבלה. הפטור מהצום ייזחר לא לאכול דברי מותרות ופינוקים אלא יאכל מאכלים פשוטים לצורך בריאותו.

תחושת החורבן

עד כמה רבותינו הרגישו את תחושת החורבן - זאת ניתן ללמוד מהסיפור המופלא הבא: הגאון רבי בן ציון פלמן סיפר ששמע מהגאון רבי אליעזר יהודה פינקל זצ"ל, שכאשר הגיע בפעם הראשונה לכותל המערבי, הוא הבחין ביהודי נשוא פנים שעומד ומתפלל בהשתפכות הנפש ובוכה בדמעות שלישי.

הגאון ר' אליעזר יהודה הבין שמשוה לא בסדר עם אותו יהודי, לכן הוא החליט לברר מה העניין. הרב המתין עד שאותו יהודי סיים לבכות, לאחר מכן הרב ניגש אליו ושאל: "האם יש לכם חולה בבית?". "היהודי ענה לרב: "ברוך ה', השבח לא-ל, כולם בריאים". הרב המשיך להקשות: "אם כן, אולי חסר לך כסף? אולי המצב הכלכלי בבית לא טוב?". "היהודי השיב: "ברוך ה', לא חסר לי כסף". הרב שאל: "אם כך אתה יכול להסביר לי בבקשה, למה אתה בוכה כל כך?".

היהודי הסביר לרב: "כאשר אני מגיע לכותל המערבי ורואה שבית המקדש חרב והשכינה נמצאת בגלות, כיצד אני יכול שלא לבכות?". הגאון הרב אליעזר יהודה פינקל סיפר, שהוא המשיך לדבר איתו. התברר לו כי אין זו הפעם הראשונה שאותו יהודי בא לכותל.

הרב חשב שאותו יהודי מגיע פעם בכמה חודשים לכותל. לתדהמתו של רבינו התברר כי יהודי זה מגיע לכותל בכל יום שלוש פעמים! בכל פעם הוא בוכה על החורבן בדמעות שלישי. התברר כי אותו יהודי היה הגאון רבי זאב שחור זצ"ל. רבי אליעזר יהודה, סיפר שהוא עצמו בפעם הראשונה שהיה בכותל לא בכה כל כך כמו שבכה אותו יהודי שמגיע לכותל שלוש פעמים ביום... (מעובד מתוך 'ופריו מתוק').

לשמיעת השיעורים של הרה"ג אליהו פינחסי יש להתקשר 073-3718395

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חיים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,

חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור לליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - המקובל הגאון הרב מנחם עזריה מפאנו זצ"ל

המקובל הגאון הרב מנחם עזריה מפאנו זצ"ל - נולד בשנת ה'ש"ח (1548) בעיר בולוניה שבאיטליה. כונה גם עמנואל דה-פאנו והרמ"ע מפאנו. מוצא משפחתו היה מהעיר פאנו, עיר קטנה ליד פזארו במחוז מארקה שבאיטליה. בצעירותו למד בוונציה עם חכמי העיר ומקובליה. לאחר שמילא את כריסו בש"ס ופוסקים שקד בהתמדה רבה על לימוד הקבלה. לא הניח דבר גדול ודבר קטן שלא למד. בסביבות גיל שלושים התחיל להתפרסם. תורה וגדולה התאחדו על שולחנו. בשנת ה'של"ד (1574) מרן רבי יוסף קארו זיע"א מינה אותו לפקח על הדפסת ספרו 'כסף משנה'.

בעיר רוג'ו שבה הייתה קהילה יהודית חשובה, רבינו שימש כראש ישיבה שאליה רבים נהרו. ממדינות שונות פנו אליו בשאלות ולכולם ענה כיד ה' הטובה עליו. משם עבר לעיר חותנו, מנטובה. גם שם הקים ישיבה גדולה ונחשב לאחד מעשיריה. כתב כשלושים ספרים העוסקים בהלכה ובקבלה. תיקן תקנות לקהילות יהדות איטליה בענייני התפילות ונוסחיהן וכן תקנות לחזוק התורה והדת. ענוותן מופלא. איש אמת. דקדק במצוות, ביחוד במצוות תפילין באופן עשייתן והנחתן. כל גדולי הדור העריצו אותו. נפטר בד' אב ה'ש"ף (1620). חי כ-72 שנים. ציונו במנטובה.

אביו: ר' יצחק ברכה (ממיוחסי העיר ומיקריה). **אשתו:** מרת רחל (בת ר' יצחק פואה ממנטובה, מגדולי רבני איטליה. ביתו היה פתוח לרווחה לכל עובר ושב. ראשון לכל דבר שבקדושה).
מרבותיו: הגאונים ר' ישמעאל חנינא בן מרדכי מוולמונטונה, ר' משה פרובינצאלו, המקובל ר' עזרא מפאנו ממנטובה (דודו), המקובל ר' משה קורדובירו, המקובל ר' ישראל סרוק מצפת. **מתלמידיו:** המקובל ר' אהרון ברכיה ממודינא (מח"ס 'מעבר יבק'), ר' משה קזיס, הגאון ר' יצחק לומברזו מתוניס (רבה הראשי של יהדות תוניס. מח"ס 'זרע יצחק').
מילדיו: המקובל ר' יצחק, ר' יברכיהו.

מספריו: **אלפסי זוטא** - הלכות ודינים בסדר התלמוד **אם כל חי** - דרושים עמוקים בקבלה **יחקור דין** - חקירת עולם הזה, עולם הנשמות ועולם התחיה **הטוטפות** - בעניין הלכות תפילין לפי הקבלה **יימין ה' רוממה יימין ה' עושה חייל** - על סדר הקפת הלולב **כנפי יונה** - כוונת התפילה כולל רמזים, יחודים וכו' **המידות** - על שלוש עשרה המידות שהתורה נדרשת בהם **מאה קשיטה** - מאמר כולל מאה פרקים **מאורות הגדולים** - מאמר בענייני חכמת התכונה **המילואים** - כוונות ורמזים על מילואו של שם הויה וצירופיו **מעייני גנים** - כוונות במועדים וספירת העומר **הנפש** - דרושים **סדר עבודה** - על המועדים, תמידים ומוספים וסדר עבודת הכהנים והלוויים **עסיסי רימונים** - קיצור ספר פרדס רימונים עם הגהות **העיתים** - מאמר על העיתים **פלח הרימון** - ביאור בקבלה **יונת אלם גור אריה ייין הקרח הרקיעים שבתות ה' שפת אמת עשרה מאמרות** - מאמרים בקבלה **ישברי לוחות** - על הזוהר **שו"ת הרמ"ע** - פירוש סוגיות ומשניות **תיקוני תשובה** - תיקונים וסיגופים לבעלי תשובה **פיוטים**.

הגאון רבי נתן לובארט זצ"ל סיפר ששמע מהגה"צ רבי שמעון מזליוחוב זצוק"ל על רבינו, שהמקובל האלוקי רבינו האריז"ל הקדוש אמר כי בפעם הזאת אין לו (לרבינו האריז"ל) בחינת כתב ודיבור (כידוע מי שכתב את שמונת השערים של רבינו האריז"ל היו תלמידו המקובל רבי חיים ויטאל זצוק"ל ובנו המקובל ר' שמואל ויטאל זצוק"ל). אבל הוא יבוא עוד הפעם לעולם בגלגול נוסף ושם תהיה לו בחינת דיבור וכתב. רבינו האריז"ל בא בגלגול והיה הקדוש האלוקי הצדיק רבי מנחם עזריה מפאנו זיע"א.

תלמידו של רבינו הגאון הצדיק הרב יצחק לומברזו מתוניס (מח"ס 'זרע יצחק') סיפר כי לרבינו היה מגיד (דוגמת המגיד שהיה למרן רבי יוסף קארו זיע"א) או גילוי אליהו הנביא, וכך אמר: "שמעתי בעיר שם מפי מורי הרב הרמ"ע ואשמע קול מדבר אליו בקומו בחצות לילה לעסוק בתורה ותסמר שערות בשרי אף כי אלי דבר יגוב ואירא בהחבא ודי בזה". מרן הרב החיד"א זיע"א מביא שהיה לרבינו 'מגיד' מהשמיים. עוד הרב החיד"א סיפר שרבינו התענה במשך עשרים ושתיים שנים!

רבינו היה צדיק גדול ועניו. למרות שכל גדולי חכמי לב, שמו אותו לוויית חן לראשם, רבינו הצטיין במידותיו התרומיות. למרות ידיעותו בתלמוד, בדרושים ובקבלה, ניתן לראות במאמריו ענוות חן והשתפכות הנפש. רבינו כתב: "ההבדל בינינו ובינם (גדולי הדור שהעריכו מאוד את רבינו) רב ועצום מאוד. כי הם היו בקיאים בכל התורה כולה, ואני אפילו לאותו תלמיד שגמר את מסכת חגיגה (במסכת זו יש עשרים ושש דפים) - לא הגענו".

במקומות נוספים כתב: "בלב נשבר ובשפלות רוח" וחתם את שמו: "אני מעפר הארץ, שחתמו בי רבנן, זה שמי מעביר עון וזה זכרי מוחל עלבון". בתשובותיו התנצל ואמר: "והריני למד מכל האדם יותר מכל האדם".

ענוותנותו והערכתו של רבינו לרמ"ק היתה עצומה. רבינו כתב: "מעיד אני עלי שמיים וארץ, כי גם אחרי שזכיתי לטעום מעט מזעיר בקצה המטה, שירי שיריים וגם מפי האריה ומפיהם של גורי רבינו האריז"ל מקונטרסים רבים ונכבדים ששיגרו לי מגדוליהם וחשוביהם... לא גבה ליבי ולא רמו עיני להרהר על החכם הרמ"ק ועל דבריו".

בכל יום רבינו נהג להתבודד בחדר מיוחד ולקשר את נשמתו בבורא יתברך. לפני כניסתו לחדר קבע זמן למשמשו להגיע ולעוררו עד שיפסיקו מדביקותו. הרב הזהירו שאם לא יעשה כן, עלול הוא להידבק בחי העולמים לעולמי עד ולהיפטר מן העולם. באחד הימים בשנת ה'שפ"ה פרצה דליקה בעיר. המשמש מחמת הבלבול והבהלה שכח להגיע בזמן שקבע לו רבינו. לאחר שנזכר מיהר להגיע אליו, אבל גילה כי איחר את המועד ונפשו של רבינו מרוב דביקות בקונו יצאה והוא נפטר לבית-עולמו.

כחו של דיבור

להעריך מה השכר העצום הצפוי לך לעתיד לבוא", והוסיף עוד דברי שבח רבים...

הבחור שמע את כל דברי התשבחות וחשב לעצמו: "כך בעל חנות מכולת חושב עלי ואני עוד חושב לעזוב את עולם התורה?".

בעודו יוצא מהחנות החליט בליבו: "נכון שקשה לי, אבל אני אנסה להמשיך ללמוד בישיבה עוד כמה ימים ונראה. לעזוב את הישיבה תמיד אפשר".

הבחור המשיך ללמוד עוד יום ועוד יום עד שלקראת בין הזמנים כבר היה ליבו שלם עם החלטתו להמשיך ללמוד בישיבה באופן סופי.

במהלך חופשת בין הזמנים בביתו הבחור חשב לעצמו: "כמה אני צריך להודות לעופר בעל המכולת. רק בזכותו אני נשארתי בחור ישיבה על כל המשתמע מכך".

הוא התיישב וכתב מכתב ברכה מרגש לעופר. במכתב הוא כתב כיצד המשפט שהוציא מפיו הציל אותו וגרם לו להישאר בישיבה הקדושה.

הוא חשב שבתחילת ה'זמן' יגיע לישיבה יום אחד לפני כל הבחורים, כדי שיוכל להביא את מכתבו לעופר בלי שהדבר יורגש בישיבה.

ממחשבה למעשה. הבחור נסע לישיבה יום אחד לפני כולם. כשהגיע למקום הוא הלך לחנות המכולת של עופר. כשהגיע לשם, ראה כי החנות סגורה.

הוא שאל את אחד האנשים שראה: "מדוע חנות המכולת סגורה?". האיש ענה: "בשבוע שעבר עופר קיבל התקף לב. הוא היה מאושפז בטיפול נמרץ אבל בסופו של דבר הוא נפטר".

"אם תזדרז תוכל עוד להספיק לנחם את המשפחה שכן היום הם קמים מהשבעה".

הבחור שאל לכתובת ביתו של עופר ומיד הלך לבית האבלים. במהלך הניחום הוא הוציא את המכתב שכתב והעביר אותו לאלמנה.

הוא סיפר לה בהתרגשות את כל מה שאירע איתו ועל הזכויות העצומות שבעלה המנוח זכה להם בזכות משפט אחד שאמר לו.

הסיפור לא היה מתפרסם לולי העובדה שלאחר זמן האלמנה ניגשה לאחד מאנשי צוות הישיבה וסיפרה לו בהתרגשות על המכתב (כמובן ללא שם הבחור) כך התפרסם סיפור זה.

הלוואי שנזכור תמיד מה כוחה של מילת חיזוק ועד כמה היא עשויה להשפיע לדורות.

אנחנו לא מודעים לכוח הדיבור שיוצא מהפה שלנו. יתכן מאוד שמשפט אחד שנאמר לזולת עשוי לשנות את חייו.

לא בכדי רבותינו דרשו על הפסוק בתפילה: "מְחִיָּה מְתִים בְּמִאְמָרוֹ" - אדם יכול להחיות מתים כפשוטו - במאמרו, במשפט אחד, שהוא אומר לזולת בשעה שהשני כל כך נזקק לשמוע זאת.

מצד שני, עלינו להיזהר מאוד מכל מה שיוצא מהפה שלנו. אם חלילה הדיבור לא במקום, אנחנו עלולים לגרום נזק בלתי הפיך לזולת.

הפה שלנו הוא כלי שיכול להועיל מאוד או חלילה להחריב את חיי האחר. הכל תלוי כיצד אנחנו משתמשים בו. לכן עלינו לחשוב היטב על כל דיבור היוצא מהפה. להלן סיפור מופלא המעובד מתוך 'דרשו'. יש בו כדי ללמדנו על כוח הדיבור:

לישיבה גדולה בארץ באיזור שאינו דתי הגיעו מספר בחורים מישיבה אחרת לתקופת חיזוק. היה זה בזמן מגיפת הקורונה. מטרתם היתה להחליף אווירה ולהתחזק בלימוד.

בקרבת הישיבה הייתה חנות מכולת בבעלות יהודי מסורתי בשם עופר. כל עובדי החנות ידעו על חיבתו והערכתו המיוחדת של בעל החנות לתלמידי ישיבות באשר הם.

עופר הנחה את העובדים בקופה כי גם אם הוא לא נמצא בחנות, כאשר מגיע בחור ישיבה לשלם על המוצרים שלקח - עליהם לעשות הנחה של עשרה אחוזים ממחיר הקנייה שלו.

בוקר אחד החליט אחד מאותם בחורים שהגיעו לחיזוק שהלימודים בישיבה קשים לו מאוד. הוא חשב על כך רבות והגיע למסקנה כי הוא לא מתאים למסגרת ועליו לעזוב את כותלי הישיבה.

יתר על כן, הוא החליט כי העולם התורני בישיבה אינו מתאים לו והוא ילך לחפש עבודה. בהחלטה זו הוא לא שיתף אף אחד.

לפני שעזב את הישיבה הוא החליט לצאת למכולת הקרובה כדי לקנות לו משהו, בידיעה שעוד היום הוא עוזב את הישיבה, נוסע לבית ומחפש עבודה.

הוא הגיע למכולת של עופר. ברגע שנכנס לפתח החנות עופר קיבל אותו במאור פנים ובהערצה מיוחדת אמר לו: "הנה הגיע נזר הבריאה".

"דע לך כי עליך כל העולם עומד, רק בזכותך ובזכות לומדי התורה ששוקדים על התורה הקדושה יומם ולילה. הלוואי והיתה לי הזכות שיש לך. אין אף בריה שיכולה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	אלהיה אליאס בן אלגריה ז"ל
יצחק יצקן בן רחל ז"ל	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	שמואל בן רבקה ז"ל
אברהם בן יונה ז"ל	מרים בן דבורה ז"ל	רפאל בן אסתר ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	יצחק בן חביבה ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	אסתר בת חביבה ע"ה	דב בן יצחק ז"ל
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	סוליקה בת עישה ע"ה
רחל רפאת בת השמת ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל	סלים בן פרחתה ז"ל
לטיף בן פרחתה ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל
מרים בת שרה ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה
אביבה לויש ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	יהודה בן סעידה ז"ל
שרה בת נקיס ע"ה	אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה	עפאת בת השמת ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	רחמים בן רחל ז"ל	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	ר' עוליאלי ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אביחי בן אסתר ז"ל	נעימה בת גורג'יה ע"ה	חי זיזי בן קלרה ז"ל	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה	מישא אסתר בת זרה ע"ה
מסעוד בן יקוט ז"ל			